

[Brixtofte]

Jeg bemærkede, at statsministeren lagde vægt på, at ministeren var inviteret personligt. Jeg har nu aldrig før hørt om, at det var invitationens indhold, der var afgørende for, om en minister udtalte sig på regeringens vegne eller på egne vegne. I det hele taget må man sige, at ministre igennem tiden har haft meget svært ved at skelne imellem det, der hedder egne synspunkter, og det, der hedder regeringens synspunkter.

Derfor vil jeg spørge statsministeren, om han mener, at det er gavnligt for Danmark, at socialministeren i en international forsamling som OECD anlægger en marxistisk vurdering af den danske socialpolitik, en marxistisk analyse, således som socialdemokraten hr. Tastesen netop har sagt i Information at det var, og det er optrykt i et bilag til vores socialudvalg. Er statsministeren enig i synspunkterne? Jeg vil nævne et par af dem.

Mener statsministeren ligesom socialministeren, at det er socialpolitikens opgave at mildne kapitalismens overgreb og tildække årsagerne til samfundets konflikter? Mener statsministeren ligesom socialministeren, at det er socialpolitikens opgave at være en del af det organiserede voldsapparat på linje med fængsler, politi og militær? Mener statsministeren ligesom socialministeren, at socialpolitik er det stik modsatte af socialisme?

Er den slags tanker ikke netop tanker, som vi andre har mødt i vores gymnasietid hos ungkommunisterne, og som statsministeren måske fra sin tid i fagbevægelsen har mødt hos den yderste venstrefløj? Det er dette, vi andre kalder vulgærmarxisme, og vi synes ikke, at det tjener Danmark til ære, at socialministeren i en international forsamling udtaler sig på en sådan måde.

**Arne Melchior (CD):**

Jeg har faktisk også læst den tale ret nøje. Nu hørte vi nogle få citater her af hr. Brixtoftes mund. Jeg må erkende, at ordet »debatoplæg«, der blev brugt af statsministeren, egentlig ikke er det, man kommer til at tænke på ved at læse den tale.

Jeg ved ikke, hvor megen tid der var på mødet til at debattere talen, men jeg synes, at den er ret kategorisk, og at den ikke tillægger socialpolitik, således som den er ført i Danmark i generationer, nogen som helst rimelig, anstændig bevæggrund. Man er i den tale

meget inde på det filosofiske, og filosofferne har i årtusinder stridt om, hvad det er for motiver, der bevæger mennesker til at handle, som de gør. Hvad er det, der gør, at én hjælper en anden materielt eller på anden måde? Er det for den hjælpnes skyld, eller er det ham, der hjælper, der skal have noget hos sig selv tilfredsstillet? Det kan man aldrig finde ud af ved at granske hjerter og nyrer hos folk. Det afgørende er, at der hjælpes, og det er nok en blanding af motiver hos de fleste af os.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om han er enig med mig i, at den tale ikke har noget venligt ord tilovers for socialpolitikken, som statsministeren selv har stået for den i sin tid som statsminister og før den tid, at det altså ikke så meget er et debatoplæg som en provokation i bedste tilfælde. Kan statsministeren tilslutte sig, at man også kan have noble og næstekærlige motiver til at føre den socialpolitik, som også socialdemokratiet har stået for nu i generationer?

**Erhard Jakobsen (CD):**

Jeg ønsker ikke at gå dybere ind i de mange taler, som forskellige ministre holder, og som er til større eller mindre besvær for samarbejdspartnere. Men jeg vil dog gerne benytte denne lejlighed, fordi jeg ved, at det kan være nødvendigt for hr. Brixtofte og for visse dele af venstrepresen, til at få slået fast, at det, ministeren her har udtalt, intet har at gøre med den linje, regeringen lægger i den samarbejdspolitik omkring f. eks. socialindkomst, som vi rent faktisk forhandler. Jeg synes, at statsministeren på vores alle sammens vegne skal berolige oppositionspartierne med, at det, socialministeren her har sagt, ikke får en kæft praktisk betydning for den politik, som skal udformes her i landet og ikke i Paris.

**Statsministeren (Anker Jørgensen):**

Hr. Brixtofte stillede det spørgsmål, om det var gavnligt, at socialministeren holdt en tale af denne art, og så slap det ud, hvad det var, der var problemet for hr. Brixtofte. Det var, at der åbenbart var indbygget en marxistisk vurdering i den tale. Ja, det var jo en fæl ting.

Se, nu har Karl Marx jo ikke alene levet, han har også tænkt, han har også skrevet, og